

Szabó Sándor:

Csak így tovább...

Évek óta nagyon kedvelem a sporthírek egyik BEMON-DÓJÁT. Azt becsülöm benne, hogy a dolgára összpontosít, csak arra. Nincs poénkodás, negéd, kellemkedő mosoly, sportszlang, mint annyi más fiatalabb pályatársánál. Azt csinálja, ami a főadata, megbízhatóan, óraműpontossággal és úgyszólván eszköztelenül. Nem akar tündökölni, minden-

áron TÉVÉS EGYÉNISÉG lenni, éppen ezért számomra a kevés számú tévés egyéniségek egyike. Pedig a megjelenése nem igazán előnyös, igaz, már jó ideje nagypapakorú. Erősen kopaszodik, arca beesett, kisilabizálható termete inkább keszeg, mint daliás. Hangja szűk, fakó, száraz, és tekintetében mintha folyton valamicske riadtság bujkálna – mégis vitathatatlanul otthon van a szakmájában. A helyén van. Hiteles. Azt adja, amit várok tőle (néha csupán a totóeredmények lejegyezhető felsorolását), és nem veszem zokon, hogy arcképe (grüberlis sztármosollyal) nem ékesíti valamely új képes magazin címlapját. Szeretem, talán azért is, mert magam sem vagyok igazán előnyös külsejű, de valójában azért hoztam őt szóba, hogy mellé állíthassam a HETI DORGÁLÓT. Akinek első felbukkanásakor elképedtem: ez nem igaz! Jó, jó, Jaruzelski egy tartalékos századost ültetett annak idején a kamerák elé, de annak – állítólag – volt valami dunsztja a szakmához. Emberünk gombócot nyelt, szájjáras, arcának fanyarsága mint az akut gyomorbántalmaktól szenvedőké, „nyakatlan” léte csokornyakendős, szeméből valami alig leplezett ellenszenvet érzek rám lövellni. Szövege okolódzó, didaktikus, gyors, önkényes átkötésekkel és megjátszott szomorkással: lám, lám, mire nem képesek a nemzet esküdt ellenségei! Szerintem erősen introvertált alkat, és félek, mániákus.

Ezek ugye csupán egyéni impresszióim róla, arról, ami belőle „átjön”, és tévedhetek is – valamelyest. Akkorát aligha, hogy meg ne kockáztassam: ő aligha nyeresége a műsornak, inkább bumerángja, diszfunkcionális eleme – ergo csak minél többször tessék őt képernyőre bocsátani, tisztelt médiaurak (pokolba a tömeglélektani megfontolásokkal!), mert ennek az én ármányos ellenzéki lelke folyvást csak örövendezni fog! És bizonyítandó, hogy nem szenvedek az elfogultság farkasvárságában: az ŐRÖK KAMASZBÓL viszont minél kevesebbet! Mert ő azért mégiscsak érti a szakmát, és még kontesztátor is volt: Brezsnyev temetésekor mert holmi „földi maradványokról” beszélni! Kellemes megjelenésű, még mindig gyűretlen arcú – ő, azok a szemöldökívek! –, gondozott hangú, olyan, olyan – aranyos. Nem vitás, hogy a női szívek bálványja, és ugye a nőknek is van választójoguk...

Lám, tanultak abból, hogy a múltkor egy kicsit megégették magukat a Fekete Dobozzal – a ZDF anyagát már manipulálatlanul adták le. Amelyben a hazai MÉDIAHÁBORÚRÓL esett szó. És most tekintsünk el az itthon már unalomig ismert témakörtől, a dolog érdemi részéhez legfeljebb annyit fűzve, hogy Horthy maximum félfasiszta, Eörsi kitétele meg egy kissé „erős” volt, s inkább szorítkozzunk arra, hogy a hitelesen „utánközölt” ZDF-riport fölényesen profi munka. Ám a GÁRDA nyilván azt vette a fejébe, hogy három legyet üt egy csapásra. 1. A ZDF-riport tisztos közreadásával bizonyítja, hogy ő mennyire elfogulatlanul és bátran „közszolgálati”. 2. Debütáltatja a titokzatos Tom Kennedyt, s ezzel bizonyítja, hogy ő valóban „van”, nem holmi fantom. 3. Vele, a „szakemberrel” cáfoltatja a „rágalmakat”.

Rendben van, az első most teljesült, másodjára meg kiderült, hogy Tom Kennedy hús-vér alak (született Szombathegyen, eredeti neve Keresztes Kálmán Ferenc Tamás Valér), de a harmadik – pestiesen szólva – nem jött össze, mert igencsak furcsa szerzet ez a hazánk külhoni imázsának javítására szakosodott világpolgár. Magyarul sem tud tisztességesen, noha van-e „magyarabb” ügy, mint amely mellé odaszegődött... Hebegett-habogott, szánandóan birkózott a magyar grammatikával és mondat szerkezettel – őt hallva tüstént rehabilitáltam magamban a szegény vegyésztechnikust –, és hirtelen idecsöppent léte egy igencsak fogas belpolitikai problematika kapcsán furcsálkodott, sajnálkozott, műfelháborodott. Összességében a HATÁS igen gyámoltalanra sikeredett, egyáltalán nem tartott egyensúlyt a cáfolandó anyag professzionizmusával.

Ettől még lehetne ő avatott márkamenedzserünk külföldön, de csupán az, hogy ebbe az előreláthatóan fiaszkós szerepbe belement, alkalmas kételyeket ébreszteni ítélőképességét illetőleg. Gyanús, gyanús. Vajon alkalmas-e valóban a vállalt főladatra?

Magyarország jó híre talán ellenne valahogy nélküle is, viszont korábbi logikámhoz híven azon a nézeten vagyok, hogy az MTV húzzon csak minél több belpolitikai „hasznót” eme úrból, hadd értse a nagyerdemű, hogy ki is ő és miért fizetik, meg hogy milyen „meglátásai” vannak itthoni dolgainkat illetően, és különösen épületes lenne egy meghitt, ám a nyilvánosság elé tárt diskurzusa Nahlik alelnök úrral. Az utóbbi ügyis egyre gyakrabban és egyre szívesebben merül föl teljes elnöki jogkörrel igazgatott médiumában.

Tehát minél több Tom Kennedyt. A Szuperbolát meg tessék csak megismételni, legalább ötször. És Babiczky Klárával is meg kéne próbálkozni a képernyőn.

Ekképp a médiaurak szép kampánysummát takaríthatnának meg az ellenzéki pártoknak, s lenne ez „igazmondó kedvenceink” részéről szép búrkalapos jó cselekedet. Az anygalka meg húzná, húzná a sok strigulát, inhüvelygyulladásig!